

Ak sa balet nezmení, zahynie

„Zlý chlapec“ svetovej baletnej scény Sergej Polunin koncom septembra zavíta do Bratislavy, kde na baletnej scéne Slovenského národného divadla predvedie dve choreografie. Diváci si budú môcť pozrieť aj dokumentárny film o ňom pod názvom The Dancer.

M

ožno ste aj vy s otvorenými ústami sledovali na YouTube video, v ktorom na pieseň Take me to Church tancuje potetovaný baletný tanečník. Sergej Polunin (27) ale nie je známy len vďaka tejto spolupráci s americkým fotografom a režisérom Davidom LaChapellom, ktorý má na oficiálnom kanáli na YouTube už takmer 21 miliónov zhladnutí.

Polunin sa v júni 2010 ako 19-ročný stal najmladším mužským sólistom britského Kráľovského baletu a o necelé dva roky neskôr spôsobil rozruch po tom, ako sa z tejto pozície rozhodol dobrovoľne odísť. Ako povedal v rozhovore pre Forbes Slovensko, urobil to preto, lebo práca ho nenapĺňala a mal pocit, že sa nič nové

neučí a neposúva sa vo svojom umení ďalej. Zažil si aj divoké obdobie, jeho telo je poznačené jazvami a hrdo na ňom nosí množstvo tetovaní. Dnes je aktívny na mnohých frontoch vrátane Projektu Polunin, ktorým sa snaží pomôcť tanečníkom a spopularizovať balet. Projekt Polunin má byť platforma, kde sa môžu stretávať baletní umelci s choreografmi, hudobníkmi, či filmármi a pomáhať tak tanečníkom nielen predĺžiť ich profesionálny život ale aj dostať balet viac medzi ľudí. Pôsobí tiež ako sólista na voľnej nohe a spolupracuje s mnohými baletnými inštitúciami.

Poluninov talent ospievali mnohí kritici. A ten bol nesporný bol už v mladom veku. Spisovateľka a publicistka Julie Kavanagh, ktorá tiež študovala na Kráľovskej baletnej škole a okrem iného je autorkou biografie legendárneho ruského tanečníka Rudolfa Nurejeva, o Poluninovi pre New Yorker napísala: „Sergeja som spoznala, keď mal 13 rokov a už vtedy bol legendou medzi svojimi spolužiakmi z White Lodge (juniorskej prípravky Kráľovskej baletnej školy, pozn. red.).

Sledovať ho na koncoročných vystúpeniach bolo ako pozeráť sa na veľkolepého páva, ktorý sa vznáša medzi roztrúsenými mestskými holubmi.“

Polunin aktuálne veľa cestuje a rád hovorí, že „žije v kufri“. Na otázku, či má miesto, ktoré by považoval za svoj domov, alebo aspoň za svoj „základný tábor“ odpovedá: „Nie, nemám také miesto. Len cestujem.“

Forbes Slovensko koncom augusta dostal šancu hovoriť s Poluninom, rodákom z ukrajinského mesta Cherson. Rozhovor bol zrealizovaný vďaka pomoci Milosha Harajdu, ktorého spoločnosť vlastní licenciu na premietanie filmu The Dancer v Českej Republike a na Slovensku. Film plánuje uviesť v špeciálnom projekte pre školy. Premietáť ho budú študentom základných a stredných škôl ako motivačno-edukačnú pomôcku, keďže balet v osnovách škôl absentuje.

Tancovať ste začali ako trojročný, venovali ste sa aj gymnastike, a opäť ste sa vrátili k baletu. Veľa ste trénovali a nemali bezstarostné detstvo ako ostatní vaši rovesníci. Vnímali ste svoje

detstvo ako tvrdú prácu? Ako si na to spomínate?

Tréning a tvrdá práca je niečo, čo musíte urobiť, aby ste uspeli. Musíte tomu dať hodiny a hodiny. Ak nič neobetujete, nič nezískate. Bolo to veľmi ťažké, tvrdé, ale to je niečo, čo jednoducho musíte podstúpiť, ak chcete niečo dosiahnuť.

Podporovala vás celá rodina, otec Vladimír a mama Galina, ktorá vo vás ten obrovský talent videla...

To je pravda a som im za to veľmi vďačný. Urobili veľmi veľa preto, aby som mohol byť úspešný.

Keď ste mali 19 rokov, stali ste sa najmladším sólistom Kráľovského baletu v Londýne. Aký to bol pocit, keď ste to dosiahli? Mnohí tanečníci o takom niečom snívajú...

Nemal som z toho žiadny pocit, pretože tým vlastne nič nezískavate. Necítil som, že by som niečo dokázal. Je to len názov pozície. Najdôležitejšie je robiť to, čo milujete a byť slobodný a cítiť sa slobodný. A mať možnosť tvoriť.

O necelé dva roky ste sa rozhodli z pozície rezignovať. Aký bol dôvod, že ste tak urobili? Necítili ste sa slobodný?

Chcel som robiť niečo nové, zažiť život, cestovať. Chcel som sa rozvíjať a rásť.

To ste v Kráľovskom baletе nemohli?

Nie. Robil som to, čo som už vedel. Mal som pocit, že som sa nemohol posúvať vpred.

Veľa ľudí nemá predstavu o tom, čo znamená byť špičkovým tanečníkom. Ako vyzerá denná rutina v baletе, koľko hodín tanečníci trénujú?

Je to veľa hodín. V škole je to možno osem hodín denne a viac, v tanečnom súbore je to asi 10 a viac. Je to veľa hodín.

Keď ste z baletu odišli, vyslúžili ste si veľkú pozornosť médií, vrátane tých bulvárnych. Prešli ste si divokým obdobím. Bol toto spôsob, ako ste sa vyrovnávali s tlakom a zúfalstvom, že ste sa nič nové neučili, že ste sa nikam neposúvali?

Bolo v tom veľa vecí, tisíc rôznych

vecí. Nevieam to presne pomenovať... Pochopil som ale, že sa musím posúvať vpred, cestovať, učiť sa. Keď prestanete rásť, musíte to zmeniť. A to som spravil.

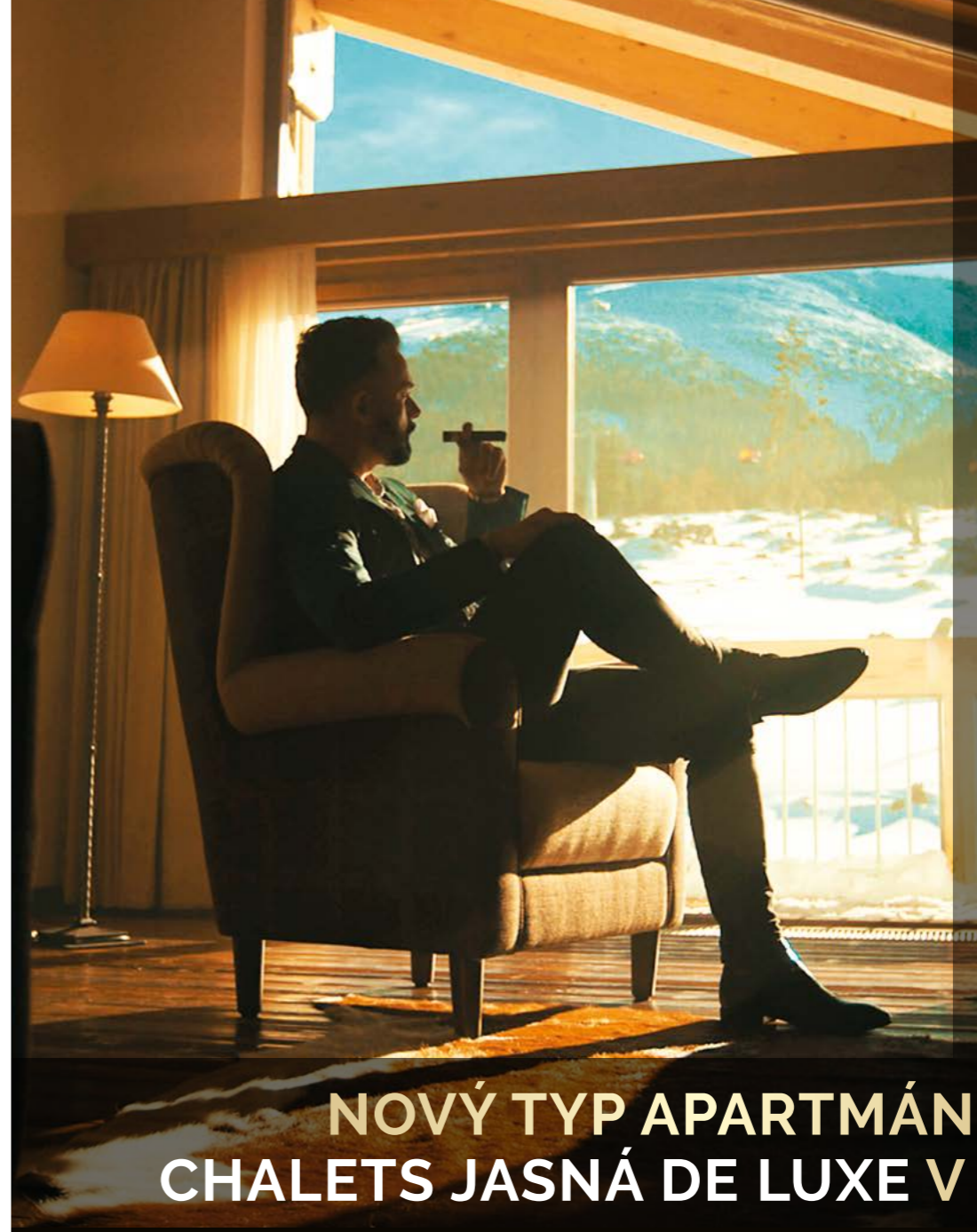
V súčasnosti ste veľmi aktívny v mnohých oblastiach. Jednou z nich je Projekt Polunin. Môžete vysvetliť, o čom je a čo sa ním snažíte dosiahnuť?

Chceme dosiahnuť zmenu pre tanečníkov, ich prezentáciu a zastupovanie tanečníkov. Chceme, aby sa zmenil spôsob, ako sa k tanečníkom pristupuje, ako sú zastupovaní, ako je ich hlas počuť. Akýmkoľvek spôsobom chceme posunúť tanec bližšie k ľuďom a zároveň sa o tanečníkov starať. To je môj cieľ. Chcem pomôcť tanečníkom, aby pomáhali tanečníkom.

Ako sa to dá dosiahnuť?

Dá sa to rôznymi spôsobmi. Cez filmy, klipy, internet, živými vystúpeniami, s pomocou rôznych agentúr. Chceme, aby tancovali, a tancovali pre širšie publikum. Chceme, aby bol balet pre ľudí atraktívnejší, aby nebol taký elitársky. Verím, že tanec je veľmi dôležitý, pretože rozširuje naše vnímanie,

FOTO: ARCHIVNE ZABERY

NOVÝ TYP APARTMÁNOV CHALETS JASNÁ DE LUXE V PREDAJI

Chalets
JASNÁ DE LUXE
★★★★★

TOP LOKALITA
v centre Jasnej priamo
pod Chopkom

ZISK
z vyťažovania
vašej nehnuteľnosti

**IN-HOUSE
WELLNESS**
priamo vo vašom
apartmáne

videnie. Preto si myslím, že je dobré, ak si ho vychutná čo najviac ľudí. To sa snažíme robiť. Chceme dosiahnuť, aby ľudia cítili.

Je Projekt Polunin ziskový projekt, ktorý si na seba dokáže zarobiť, alebo vás môžu podporiť aj ľudia, ktorí by chceli na túto vec darovať peniaze? Existuje v projekte aj takáto zložka?

Vytvárame obidve zložky, ziskovú aj charitatívnu, aby sme mohli míňať peniaze na kreatívne projekty. Fungujeme s pomocou charitatívnych organizácií, aby si ľudia, ktorí nás podporia, mohli tento výdavok napríklad uplatniť aj v daňovom priznaní. Tak aby to bolo výhodné pre všetkých.

V Bratislave budete tancovať dve choreografie a diváci tiež uvidia film The Dancer. Čo ste si ako prvé mysleli, keď vás s nápadom nakrútiť tento film oslovila Gabrielle Tana a režisér Steven Cantor?

Bolo to niečo nové a nevedel som, o čom to bude. Myslel som si, že mi to môže aj ublížiť. Dnes som samozrejme rád, pretože film oslovuje široké publikum, širšie ako tradičné balet-

né publikum. A to je začiatok toho, čo sa snažíme dosiahnuť. Ak sa niekoho, hoci len jedného človeka ten film dotkne, niekoho inšpiruje, tak to stálo zato, urobili sme niečo dobré.

Vaša spolupráca s Davidom LaChapellom vo videoklipe na hudbu Take me to church dosiahla to isté. Na YouTube už video videlo takmer 21 miliónov ľudí...

Áno, ale my to musíme robiť, aby sme prežili. Inak balet zapadne do histórie. Musíme sa hýbať dopredu, a to dosiahneme jedine tak, že sa priblížime k ľuďom. Ak nás nebudú ľudia poznať a podporovať, balet zahynie.

V ostatnom čase ste veľmi aktívny aj ako herec. Do kín čoskoro prídu filmy ako Orient Express či The Red Sparrow, kde hráte. Rolu máte aj vo filme, ktorý chystá Gabrielle Tana s názvom The White Crow o živote Rudolfa Nurejeva. Baví vás herectvo?

Je to pre mňa nová cesta a musím povedať, že herectvo milujem. Veľa sa pri ňom učíte o sebe samom. Je to o prežívaní emócií. Je to pre mňa skvelá nová cesta a mám na nej ešte

veľa čo objavovať. Cítim sa inšpirovaný už len tým, že som v tom svete. Páči sa mi aj to, ako ich systém funguje, ako sa o hercov starajú. Celé je to veľmi vzrušujúce.

Raz ste povedali, že keď netancujete, bolí vás telo. Tanečníci majú obmedzenú profesionálnu kariéru, aspoň na tej vrcholovej úrovni. Viete si predstaviť, čo budete robiť potom, keď už nebudete tancovať?

Ja si myslím, že tanečníci môžu tancovať oveľa dlhšie, ako si ľudia myslia. Nemusíte skončiť, keď máte 35-36 rokov. Aj keď ... samozrejme, je to individuálne. Ale aj preto chcem vytvoriť tanečné divadlo, kde by mohli tancovať. Vzrušujúca je pre mňa aj rola producenta, či herca... To by som možno tiež rád robil. Teraz sa všetko ešte len učím. Produkujem show (Polunin Project), hrám vo filmoch, učím sa hrať, učím sa pracovať s hlasom, vytvárať choreografie. Možností je veľa. Nevieť, čo bude, veď nevieme predpovedať, čo sa nám v živote stane. Existuje také príslovie: Ak chcete rozosmiať Boha, povedzte mu, aké máte plány. **F**

FOTO: ARCHÍVNE ZÁBERY; DAVID LACHAPELLE (HORE VPRAVO)

slovenská filharmónia
69 / koncertná sezóna
2017/2018

abonentky

21. 08. – 14. 09.

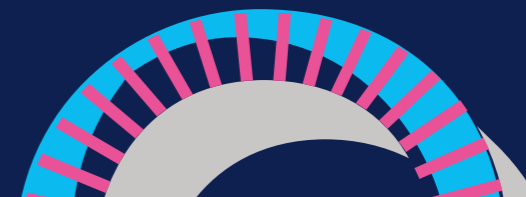
prednostný predaj celosezónnych abonentiek pre abonentov zo sezóny 2016/2017 (abonentku z minulej sezóny prosíme predložiť)

18. 09. – 06. 10.

voľný predaj abonentiek pre všetkých záujemcov

09. 10.

začína sa predaj vstupeniek na jednotlivé koncerty v sezóne 2017/2018 a voľný výber koncertov

www.filharmonia.sk

Bratislavské hudobné slávnosti 53.

28. 9. – 15. 10. 2017

BRATISLAVA MUSIC FESTIVAL
MUSIKFESTSPIELE BRATISLAVA
FÊTES DE MUSIQUE DE BRATISLAVA
FESTIVAL DE MÚSICA DE BRATISLAVA

© BÉLA KOJČÁKOVÁ

HLAVNÝ USPORIADATEĽ

PARTNERI A MEDIÁLNI PARTNERI BHS

www.filharmonia.sk
www.navstevnik.sk